

LIP Kluttershoek 7, Soerendonk

POU260061 | 11 mei 2026

Project: LIP Kluttershoek 7, Soerendonk

Product: Landschappelijk inpassingsplan

Opdrachtgever: Rick van den Wildenberg

Datum: 11 mei 2026

Projectnummer: POU260061

Status: Definitief

Aan dit project werkten mee:

Projectleider: Dominik Kriska

Medewerkers: Lise Caldenhoven

Inhoudsopgave

1.	Inleiding	4
1.1	Aanleiding	4
1.2	Planlocatie	5
2.	Gebiedsanalyse	6
2.1	Historie	7
2.2	Bodem en Water	10
2.3	Landschapskenmerken	11
2.4	Natuur	13
2.5	Conclusie	14
3.	Beleidsanalyse	15
3.1	Provinciaal beleid	15
3.2	Gemeentelijk beleid	16
3.3	Conclusie	17
4.	Conceptvorming	18
4.1	Ontwerputgangspunten	18
4.2	Planprincipes	19
5.	Inrichtingsplan	20
5.1	Zonering	23
5.2	Natuurinrichting en beheertypen	24
5.3	Landschappelijke inrichtingsmaatregelen	25
5.4	Beplantingssortiment	27
5.5	Aanleg en beheer	28
5.6	Kwaliteitsberekening	29

1. Inleiding

1.1 Aanleiding

De initiatiefnemer is voornemens de bestaande woning aan de Kluttershoek 7 te Soerendonk te herbouwen en het naastgelegen perceel te betrekken bij de woonfunctie. In het kader van deze ontwikkeling wordt de woning herbouwd op nagenoeg dezelfde locatie met een uitbreiding naar het zuidoosten en wordt een groot deel van de aangrenzende gronden ingericht als natuur. Hiermee wordt naast de herontwikkeling van het woonperceel ook ingezet op een kwaliteitsverbetering van het landschap, onder meer door de inrichting van ruim 1,4 hectare natuur en een landschappelijke inpassing van het erf.

De provincie Noord-Brabant heeft aangegeven dat de eerder aangeleverde uitwerking van het landschapsplan onvoldoende onderbouwing bevat. Onder meer ontbreken een analyse van het landschap en de abiotische

omstandigheden (bodem en water), een beschouwing van de landschappelijke en cultuurhistorische context, een toets aan het gemeentelijke beleid en een nadere uitwerking van de inrichting en het beheer.

Naar aanleiding hiervan is een landschappelijk inpassingsplan opgesteld. In dit plan wordt de ontwikkeling onderbouwd vanuit de kenmerken van het landschap en wordt inzichtelijk gemaakt op welke wijze de nieuwe bebouwing, de natuurontwikkeling en de erfbeplanting zorgvuldig worden ingepast in de omgeving. Ook wordt de inrichting technisch uitgewerkt en voorzien van een beheerplan, zodat de beoogde landschappelijke kwaliteit duurzaam wordt geborgd.

1.2 Planlocatie

De planlocatie is gelegen in het landelijk gebied ten noorden van de kern Soerendonk, in de gemeente Cranendonck. De locatie ligt aan de Kluttershoek en wordt ontsloten via deze weg. In het verlengde van de ontsluiting ligt een wandelpad dat door het gebied loopt. Dit pad doorkruist de planlocatie, is in eigendom van de gemeente en vormt een route richting het nabijgelegen natuurgebied.

Het plangebied heeft een totale omvang van circa 23.370 m² en bestaat uit een woonperceel met bijbehorende gronden en aangrenzende agrarische percelen. In de voorgenomen situatie wordt circa 4.070 m² ingericht ten behoeve van de woonfunctie. Daarnaast wordt ongeveer 1,45 hectare van het plangebied omgevormd naar natuur. Het resterende deel van het plangebied wordt benut voor de landschappelijke inpassing van het woonerf.

Ten noorden van de planlocatie ligt het Natuur Netwerk Brabant, waaronder het natuurgebied De Heide. De ligging nabij deze natuurgebieden en de aanwezigheid van het wandelpad maken dat een zorgvuldige landschappelijke inrichting van het gebied van belang is.

2. Gebiedsanalyse

Om te komen tot een zorgvuldig onderbouwd landschappelijk inpassingsplan is een gebiedsanalyse uitgevoerd. In deze analyse worden de belangrijkste kenmerken van het landschap en de omgeving van de planlocatie beschreven.

Daarbij wordt ingegaan op de ontstaansgeschiedenis van het gebied, de historische overgang tussen heide en ontgonnen cultuurland en de historische padenstructuur, waaronder de functie van het huidige wandelpad door de tijd heen. Daarnaast wordt aandacht besteed aan de abiotische omstandigheden, zoals bodem en water, die een belangrijke basis vormen voor de ontwikkeling van passende natuurdoeltypen en de landschappelijke inpassing van het erf.

Ook wordt ingegaan op de landschappelijke kenmerken en aanwezige landschappelijke elementen, evenals de relatie met het omliggende natuurgebied binnen het Natuur Netwerk Brabant en de daar voorkomende natuurwaarden.

De analyse vormt de basis voor de verdere planuitwerking en leidt tot ontwerputgangspunten voor de inrichting van het woonerf, de natuurontwikkeling en de keuze van landschappelijke elementen, met specifieke aandacht voor de ligging nabij het Natuur Netwerk Brabant.

2.1 Historie

Het landschap rondom de planlocatie maakt onderdeel uit van het historische ontginningslandschap ten noorden van Soerendonk. Het dorp zelf is ontstaan op een hoger gelegen donk en werd van oudsher omgeven door akkercomplexen. Ten noorden daarvan lagen uitgestrekte heidegebieden die in de loop van de 19e en 20e eeuw geleidelijk zijn ontgonnen.

Op de kaartbeelden uit de 19e eeuw is zichtbaar dat de planlocatie grotendeels ligt op ontgonnen landbouwgronden die aansluiten op het akkergebied rondom Soerendonk. Aan de noordwestzijde lag destijds nog heide. Dit markeert de historische overgang tussen het cultuurland rond het dorp en de meer extensief gebruikte heidegronden.

Figuur 2. Historische kaart uit 1836 met planlocatie

Figuur 1. Historische kaart uit 1870 met planlocatie

Vanaf het begin van de 20e eeuw ontstaat een duidelijkere padenstructuur in het gebied. Op kaartmateriaal rond 1900 is een route zichtbaar die overeenkomt met het huidige wandelpad. Deze route fungeerde vermoedelijk oorspronkelijk als ontsluitingsweg voor de agrarische percelen en de nieuw ontgonnen gronden. Langs een deel van deze route is op historisch kaartmateriaal een houtwal zichtbaar, die diende als perceelscheiding en beschutting in het open ontginningslandschap.

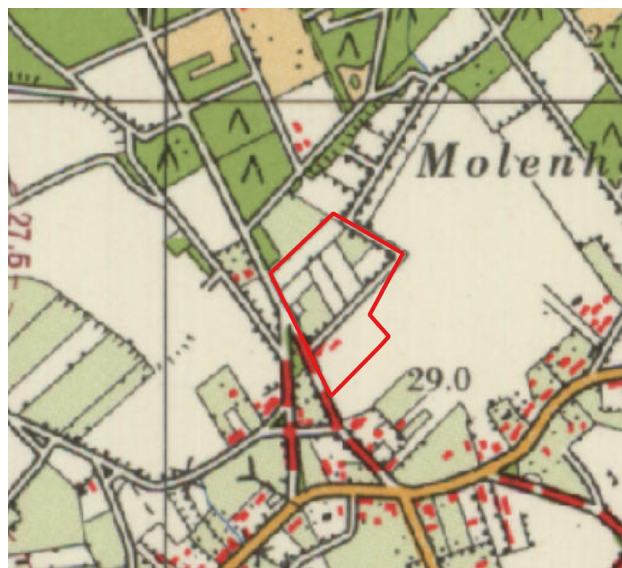
In dezelfde periode worden delen van de voormalige heide in gebruik genomen voor landbouw en bosaanplant. De bosgebieden ten noorden van de planlocatie zijn

waarschijnlijk ontstaan als productiebos op de voormalige heidegronden. In de verkavelingsstructuur is zichtbaar dat eerst grotere blokken landbouwgrond werden opgedeeld in kleinere percelen, waarna in de tweede helft van de 20e eeuw door schaalvergroting weer grotere kavels zijn ontstaan.

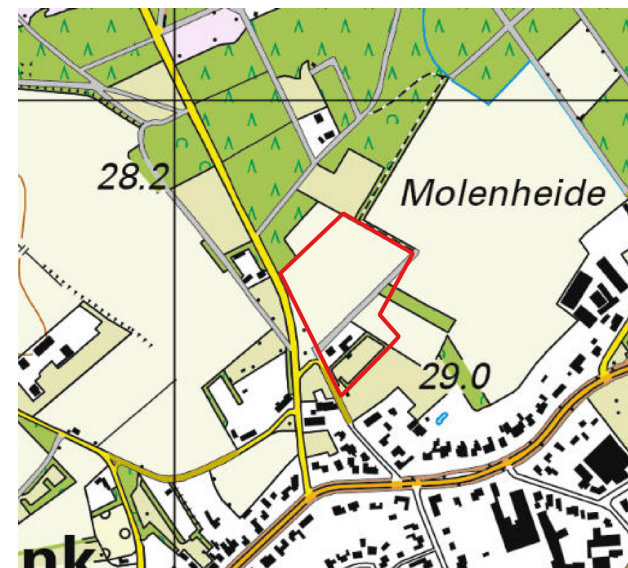
De huidige situatie laat daarmee een landschap zien dat is ontstaan uit de overgang tussen oude akkergronden rond het dorp, latere heideontginningen en bosaanplant. Deze ontstaansgeschiedenis is nog herkenbaar in de wegenstructuur, de ligging van het pad en de overgang naar het bosgebied ten noorden van de planlocatie.

Figuur 3. Historische kaart uit 1920 met planlocatie

Figuur 4. Historische kaart uit 1970 met planlocatie

Figuur 5. Historische kaart uit 2024 met planlocatie

Historische padenstructuur

De wegen- en padenstructuur in de omgeving van de planlocatie is historisch verbonden met de ontginning en het gebruik van de omliggende landbouwgronden. De oudere wegenstructuren volgen veelal de randen van akkercomplexen en verbinden het dorp met de omliggende gronden en heidegebieden. Deze structuren zijn vaak al in de 19e eeuw herkenbaar en hangen samen met de agrarische ontwikkeling van het gebied.

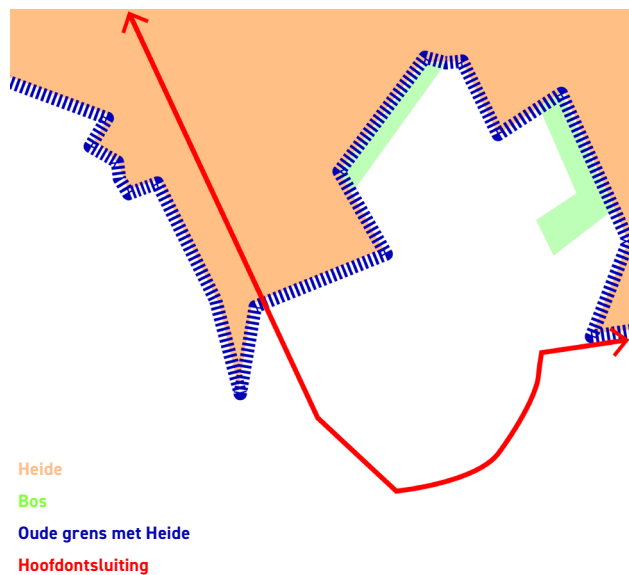
Historisch gezien liep vanuit Soerendonk een meer directe route richting het noorden, door de heidegronden. Deze route liep langs of in de nabijheid van de planlocatie. In de loop van de tijd is deze verbinding door veranderingen in

de infrastructuur onderbroken en verlegd, waardoor de oorspronkelijke hoofdroute niet langer langs het plangebied loopt.

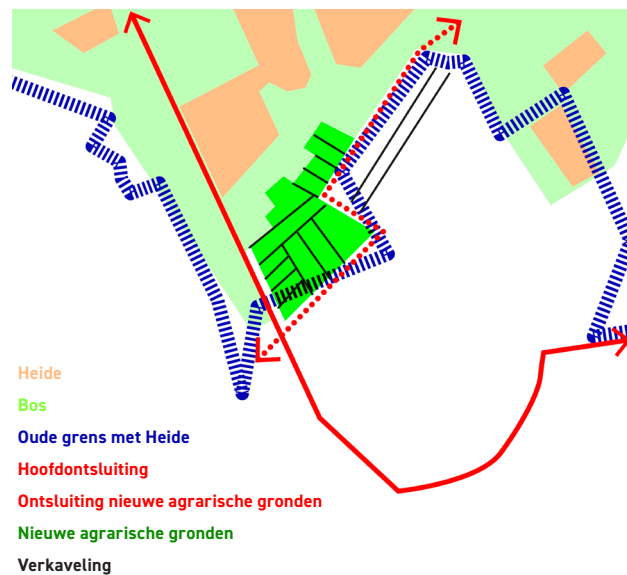
Het pad dat tegenwoordig als wandelpad door de planlocatie loopt, is op historisch kaartmateriaal zichtbaar vanaf het begin van de 20e eeuw. In tegenstelling tot de oudere wegenstructuren volgt dit pad geen duidelijke landschappelijke grens, zoals de overgang tussen akkergronden en heide. Het pad lijkt te zijn ontstaan als functionele ontsluitingsroute voor de agrarische percelen die in deze periode werden ontgonnen. Langs een deel van deze route was historisch een houtwal aanwezig, die diende als perceelscheiding in het ontginningslandschap.

Met het veranderen van het agrarisch gebruik en de schaalvergroting in de landbouw heeft deze ontsluitingsfunctie geleidelijk aan betekenis verloren. Tegenwoordig heeft het pad vooral een recreatieve functie als wandelroute richting het natuurgebied ten noorden van de planlocatie. Via dit pad kunnen wandelaars het bos- en natuurgebied bereiken.

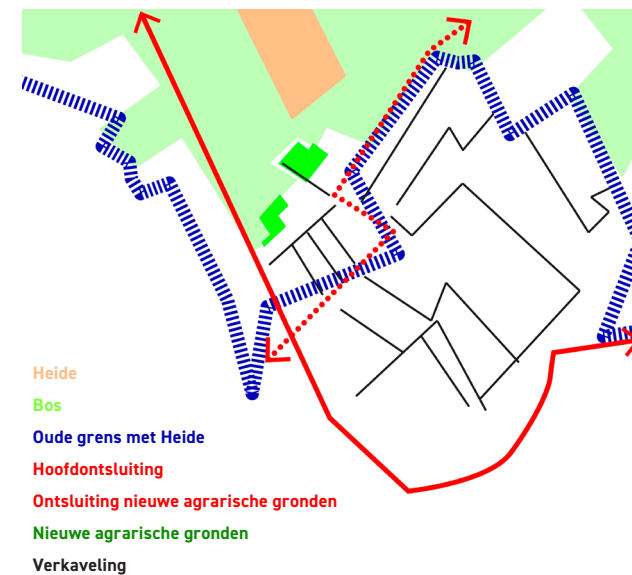
Gezien het functionele karakter van de historische route en het ontbreken van een sterke landschappelijke of cultuurhistorische betekenis als structurerende grens in het landschap, biedt de bestaande situatie ruimte om het pad op een andere wijze in te passen. Door het pad te verleggen naar de noordoostzijde van het plangebied

Figuur 6. Analyse 1870

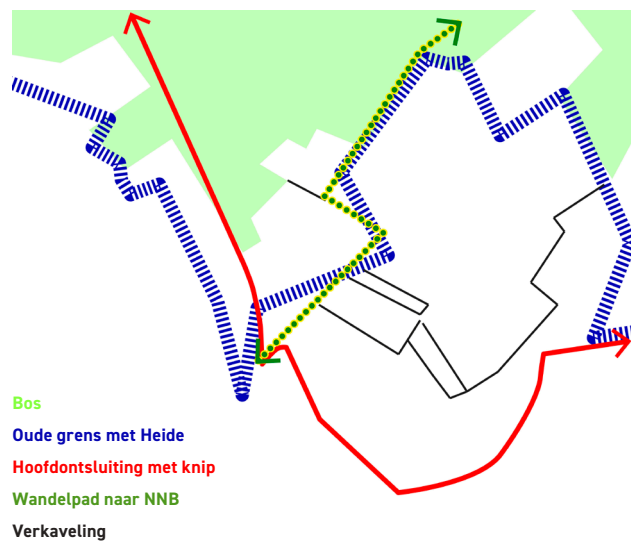
Figuur 7. Analyse 1920

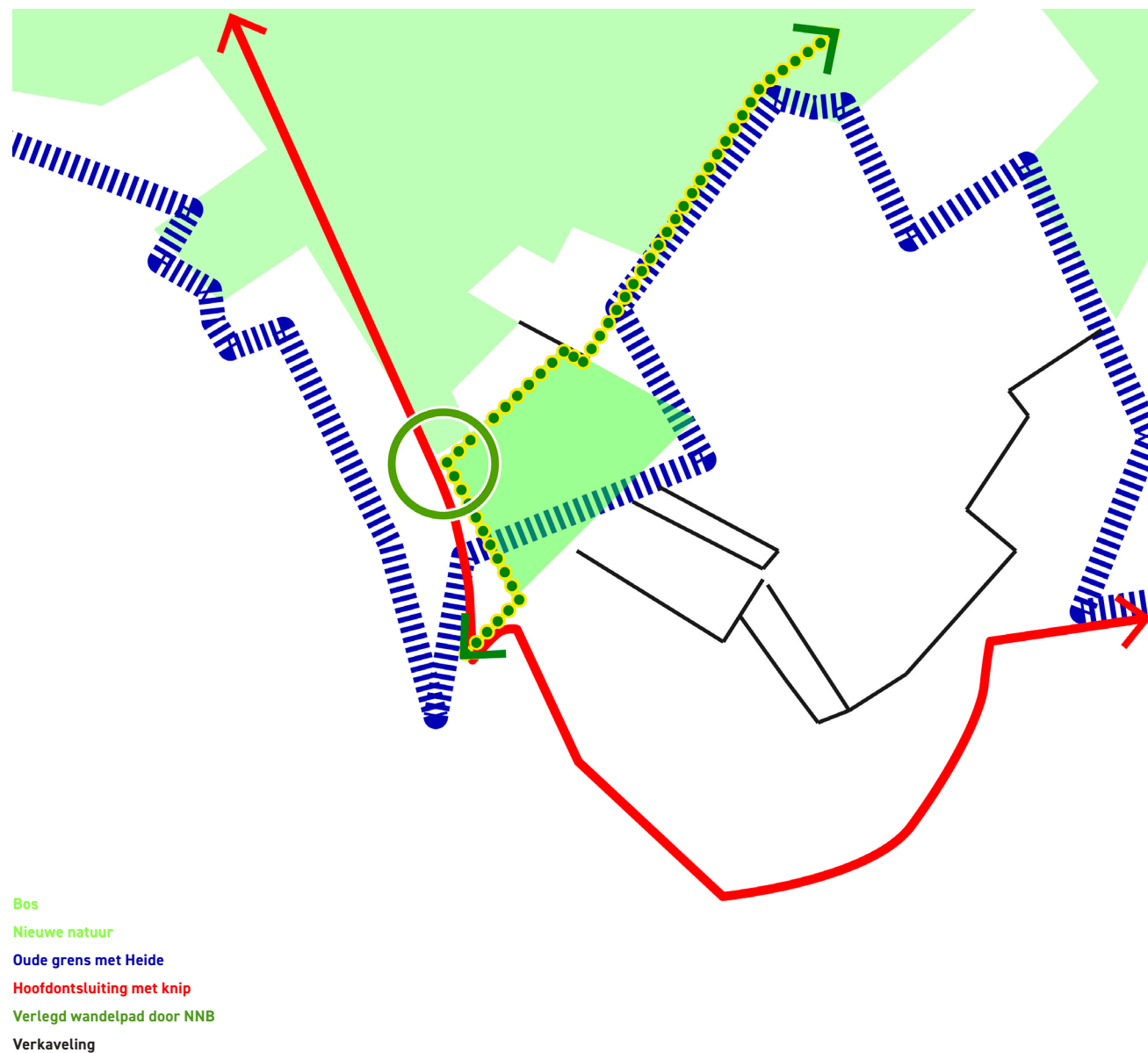
Figuur 8. Analyse 1970

kan de route behouden blijven als recreatieve verbinding richting het natuurgebied, terwijl tegelijkertijd een logischere aansluiting op de omliggende natuurgronden ontstaat. Daarbij kan de nieuwe ligging van het pad tevens verwijzen naar de historische noord-zuidverbinding vanuit Soerendonk richting de heidegebieden.

Met een dergelijke verlegging kan de route meer langs en door de nieuw in te richten natuurgronden worden geleid, waardoor de beleving van het landschap en de relatie met het aangrenzende natuurgebied wordt versterkt. Tegelijkertijd wordt voorkomen dat de route direct langs het woonperceel loopt. Door middel van een grondruil met de gemeente kan de continuïteit van de route worden geborgd en blijft de recreatieve toegankelijkheid van het gebied behouden.

Figuur 9. Analyse 2024

Figuur 10. Voorstel natuurontwikkeling en herstel oude route icm natuurpoort

2.2 Bodem en Water

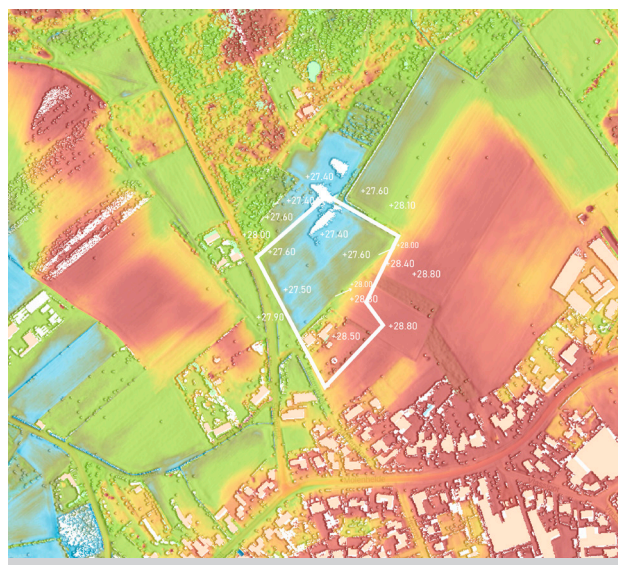
De bodem binnen het plangebied bestaat volgens de Bodemkaart van Nederland uit hoge zwarte enkeerdgronden (zEZ21), opgebouwd uit leemarm tot zwak lemig fijn zand. Dit bodemtype is kenmerkend voor oude landbouwgronden die langdurig in gebruik zijn geweest als akkerland en waarbij door bemesting en bewerking een humusrijke bovengrond is ontstaan. De bodemopbouw binnen het plangebied is relatief homogeen en vertoont geen duidelijke verschillen tussen het bestaande woonperceel, de omliggende agrarische gronden en de gronden die in de toekomst als natuur worden ingericht. Door het langdurige agrarische gebruik, met name de recente maïsteelt op de percelen ten noordwesten van het huidige wandelpad, is de bodem naar verwachting relatief voedselrijk.

Het maaiveld binnen het plangebied ligt tussen circa 27,4 en 28,8 meter +NAP. De gronden ten noordwesten van het wandelpad liggen lager (circa 27,4–27,5 m +NAP), terwijl de gronden rondom het woonerf en aan de zuidoostzijde hoger liggen (circa 28–28,8 m +NAP). Hierdoor is sprake van een lichte helling van zuidoost naar noordwest. De hogere delen zijn langdurig als akkerland gebruikt, waardoor zich hier een dikke eerdlaag heeft ontwikkeld. De lagergelegen gronden vormen een natuurlijke laagte in het landschap.

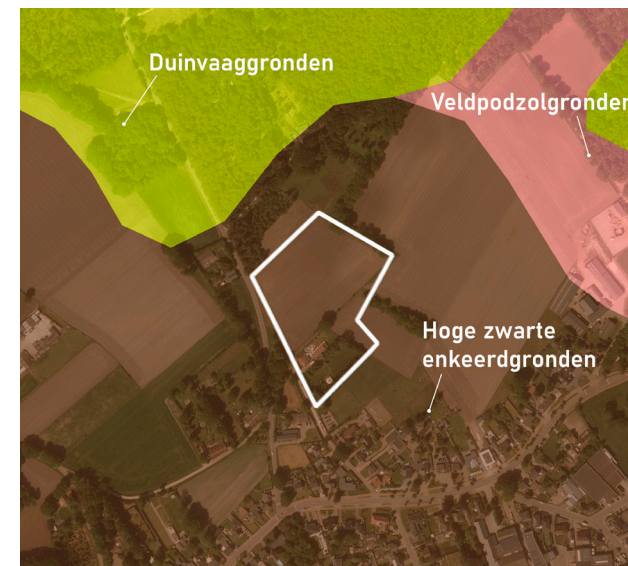
De grondwaterstanden volgen deze hoogteverschillen. In de lagere delen ligt de Gemiddeld Hoogste Grondwaterstand (GHG) relatief ondiep, tussen circa 31 en 54 cm onder maaiveld, terwijl deze op de hogere gronden tussen circa 120 en 190 cm onder maaiveld ligt. De Gemiddeld Laagste Grondwaterstand (GLG) varieert van circa 200–225 cm onder maaiveld in de lagere delen tot circa 250 cm onder maaiveld

op de hogere gronden. De grondwatertrap varieert daarmee van Vb/d tot VIII/d, wat duidt op een overgang van relatief vochtige naar droge omstandigheden.

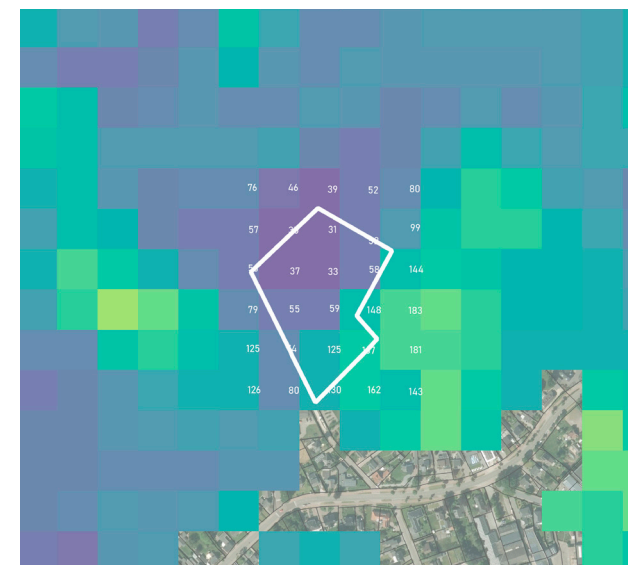
Binnen het plangebied zijn geen sloten of watergangen aanwezig. De afwatering wordt voornamelijk bepaald door het aanwezige reliëf, waarbij hemelwater van de hogere delen richting de lagergelegen gronden stroomt. Door de zandige bodemopbouw infiltreert een groot deel van het water in de bodem. In de laagste delen van het plangebied kan lokaal water stagneren; met name in de noordpunt treedt periodiek tijdelijke vernatting op. Deze combinatie van infiltratie en lokale waterstagnatie zorgt voor een duidelijke nat-drooggradiënt binnen het gebied.

Figuur 12. Hoogte kaart met hoogtes.jpg

Figuur 11. Bodemkaart.jpg

Figuur 13. GHG met vlakken en hoogtes.jpg

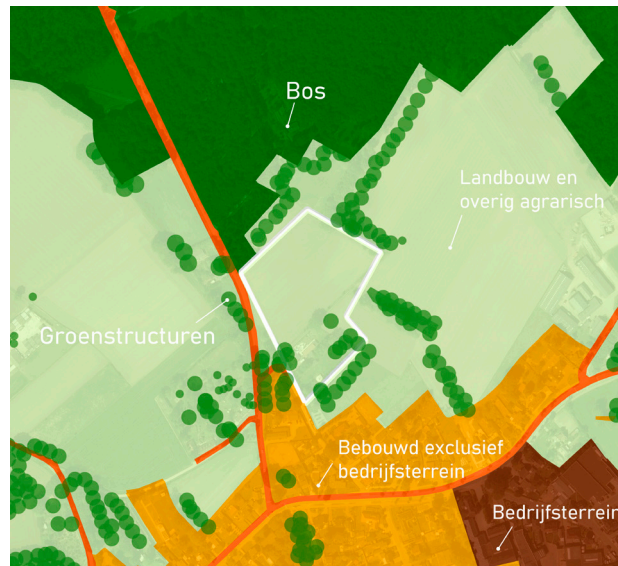
2.3 Landschapskenmerken

Het plangebied ligt in het zandlandschap ten noorden van Soerendonk en maakt onderdeel uit van een overgangszone tussen het agrarische cultuurland rond het dorp en de bos- en natuurgebieden verder naar het noorden. Het landschap wordt gekenmerkt door een open agrarische structuur met verspreid liggende erven en bosranden.

De ruimtelijke opbouw van het landschap bestaat uit een afwisseling van open landbouwpercelen, bospercelen en kleinschalige landschapselementen. Ten noorden van het plangebied gaat het open agrarische landschap geleidelijk over in een groter bosgebied dat onderdeel uitmaakt van het Natuur Netwerk Brabant. Deze overgang van open agrarisch gebied naar meer gesloten bosstructuren is kenmerkend voor het ontginningslandschap in deze omgeving.

Binnen het plangebied zelf is sprake van een duidelijke nat-drooggradiënt die samenhangt met de hoogteverschillen in het terrein. De lagergelegen gronden ten noordwesten van het huidige wandelpad vormen een relatief open en natte zone, terwijl de hoger gelegen gronden rondom het woonerf droger zijn en visueel meer aansluiten op het agrarische landschap rond de Kluttershoek.

De huidige landschappelijke structuur wordt verder bepaald door de openheid van de agrarische percelen, de aanwezige bosranden aan de noordzijde en de lineaire structuur van het pad dat het gebied doorsnijdt. Samen zorgen deze elementen voor een duidelijke ruimtelijke overgang tussen het dorp, het agrarische landschap en de aangrenzende natuurgebieden.

Figuur 14. Bodemgebruik met groenstructuren.jpg

Figuur 15. Groenstructuren.jpg

2.4 Natuur

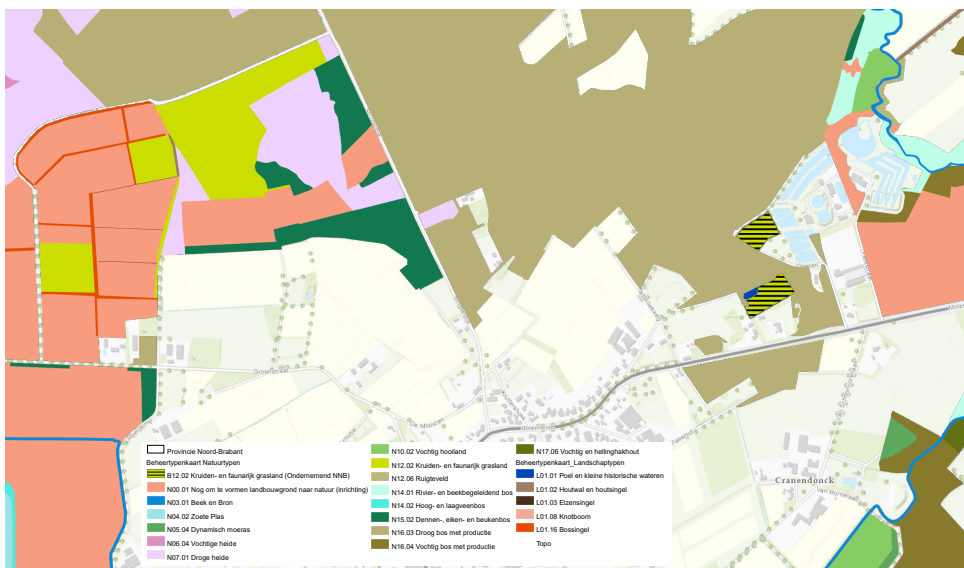
In de directe omgeving van het plangebied komt een gevarieerd mozaïek aan natuurbeheertypen voor volgens de provinciale natuurbeheerkaart. Direct aangrenzend ligt N16.03 Droog bos met productie. In de ruimere omgeving komen onder meer N07.01 Droge heide, N15.02 Dennen-, eiken- en beukenbos en N12.02 Kruiden- en faunairijk grasland voor. In de lagere delen nabij beekstructuren komen daarnaast nattere natuurtypen voor zoals N10.01 Nat schraalland, N10.02 Vochtig hooiland, N05.04 Dynamisch moeras en N16.04 Vochtig bos met productie. Ook komen lijnvormige landschapselementen voor, zoals bossingels (L01.16).

De planlocatie zelf kent een duidelijke gradiënt van natte naar droge omstandigheden. De lagergelegen gronden ten noordwesten van het huidige wandelpad kennen relatief hoge grondwaterstanden en periodieke vernatting, terwijl de hoger gelegen delen rondom het woonerf droger zijn. Deze variatie biedt mogelijkheden voor een geleidelijke overgang van natte naar drogere natuurtypen.

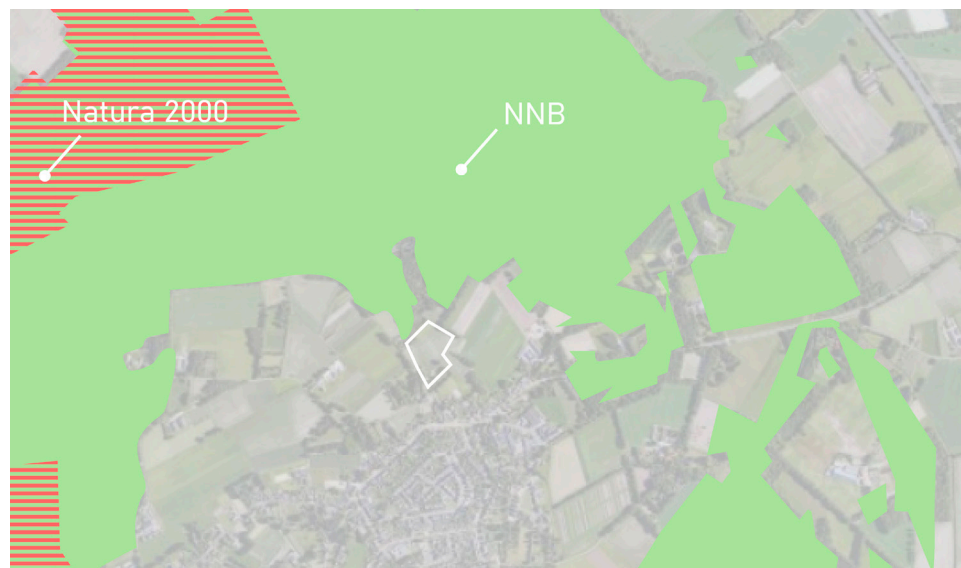
Op basis van de bodem- en watercondities ligt een ontwikkeling richting vochtige graslanden of Vochtige hooilanden in de lagere delen voor de hand. Op de iets hogere delen kan ontwikkeling plaatsvinden richting kruiden- en faunairijk grasland, met lokaal ruimte voor

struweel en bosranden. Een dergelijke overgang sluit aan bij de variatie in natuurtypen die in de omliggende natuurgebieden voorkomt.

Gezien het huidige voedselrijke uitgangspunt van de bodem zal het beheer in eerste instantie gericht moeten zijn op verschraling, bijvoorbeeld door periodiek maaien en het afvoeren van maaisel. Hierdoor kan de nutriëntenvoorraad in de bodem geleidelijk afnemen en kunnen meer soortenrijke vegetaties ontstaan. De aanwezige hydrologische omstandigheden bieden daarbij voldoende uitgangspunten voor natuurontwikkeling binnen het bestaande bodem- en watersysteem.

Figuur 16. natuurdoeltypen.pdf

Figuur 17. NNB en Natura 2000 grote schaal.jpg

2.5 Conclusie

Uit de gebiedsanalyse blijkt dat het plangebied onderdeel uitmaakt van een overgangszone tussen het agrarische cultuurlandschap rond Soerendonk en de bos- en natuurgebieden van het Natuur Netwerk Brabant ten noorden van de locatie. Deze overgang is zowel landschappelijk als abiotisch herkenbaar. Het terrein kent een duidelijke gradiënt van hogere, drogere gronden rondom het woonerf naar lagergelegen en nattere gronden ten noordwesten van het huidige wandelpad.

De bodem bestaat uit voedselrijke enkeerdgronden op zand, die door langdurig agrarisch gebruik zijn verrijkt met nutriënten. Tegelijkertijd zorgen de hoogteverschillen en de relatief ondiepe grondwaterstanden in de lagere delen voor omstandigheden waarin periodiek vernatting kan optreden. Hierdoor ontstaat binnen het plangebied een natuurlijke nat-drooggradiënt die richtinggevend is voor de toekomstige inrichting.

Landschappelijk vormt het plangebied een overgang van open agrarische percelen naar meer gesloten bosstructuren in het aangrenzende natuurgebied. De aanwezigheid van deze overgang, gecombineerd met de variatie in bodem- en watercondities, biedt kansen om een geleidelijke overgang te realiseren van natte naar drogere natuurtypen die aansluiten op de omliggende natuurgebieden.

Op basis van deze analyse worden de volgende ontwerpuitgangspunten gehanteerd voor de verdere uitwerking van het landschappelijk inpassingsplan:

- Benutten van de aanwezige nat-drooggradiënt door in de lagere delen ruimte te bieden aan natte of vochtige graslandvegetaties en op de hogere delen drogere vegetaties en struweel- of bosranden;
- Aansluiten bij de natuurtypen in de omgeving, zodat een geleidelijke overgang ontstaat tussen het agrarische landschap en de aangrenzende bos- en natuurgebieden;
- Versterken van de landschappelijke overgang tussen open agrarische gronden en het bosgebied door middel van natuurlijke randen en landschappelijke beplanting;
- Inzetten op verschrallingsbeheer van de voormalige landbouwgronden om de ontwikkeling van soortenrijke vegetaties mogelijk te maken;
- Landschappelijk inpassen van het woonerf door aansluiting te zoeken bij de structuur van het ontginningslandschap en de aanwezige bosranden;
- Verleggen van het bestaande wandelpad naar de rand van het plangebied, zodat de recreatieve verbinding met het natuurgebied behouden blijft en tegelijkertijd beter aansluit op de nieuw in te richten natuurgroten.

Deze uitgangspunten vormen de basis voor de verdere uitwerking van de inrichting van het plangebied en de keuze van landschappelijke elementen en natuurtypen in het vervolg van dit plan.

3. Beleidsanalyse

3.1 Provinciaal beleid

Omgevingsverordening Noord-Brabant – Artikel 5.11 Kwaliteitsverbetering landschap

In de Omgevingsverordening Noord-Brabant is in artikel 5.11 vastgelegd dat ruimtelijke ontwikkelingen in het landelijk gebied gepaard moeten gaan met een fysieke verbetering van de landschappelijke kwaliteit van het gebied of de omgeving. Dit artikel is bedoeld om te waarborgen dat nieuwe functies of ontwikkelingen bijdragen aan de kwaliteit van het Brabantse landschap en niet uitsluitend leiden tot ruimtelijke druk op het buitengebied.

De regeling geldt wanneer een ontwikkeling planologisch mogelijk wordt gemaakt die in het geldende omgevingsplan nog niet is toegestaan. In dat geval moet in de planvorming worden onderbouwd op welke wijze de ontwikkeling bijdraagt aan een verbetering van de ruimtelijke kwaliteit en hoe deze verbetering juridisch en feitelijk wordt geborgd.

Volgens artikel 5.11 kan kwaliteitsverbetering onder andere worden gerealiseerd door:

- het realiseren van een landschappelijke inpassing van nieuwe ontwikkelingen;
- het toevoegen, versterken of herstellen van landschapselementen die bijdragen aan de landschapsstructuur;
- het behoud of herstel van cultuurhistorische waarden;
- het wegnemen van verharding of het slopen van bebouwing;
- het realiseren van nieuwe natuur, bijvoorbeeld als onderdeel van het Natuur Netwerk Brabant;
- het versterken van de relatie tussen stad en land of het verbeteren van de ruimtelijke kwaliteit van het landschap.

De provincie verwacht dat deze kwaliteitsverbetering bij voorkeur fysiek in het gebied zelf wordt gerealiseerd en aansluit bij de landschappelijke en ecologische kenmerken van het gebied.

De voorgenomen ontwikkeling aan de Kluttershoek 7 gaat gepaard met een duidelijke kwaliteitsverbetering van het landschap. Binnen het plangebied wordt een aanzienlijk deel van de agrarische gronden omgevormd naar natuur en landschappelijk ingericht. In totaal wordt circa 1,4 hectare nieuwe natuur gerealiseerd op de lagergelegen gronden ten noordwesten van het huidige wandelpad. Hiermee neemt het aandeel natuur en landschappelijke kwaliteit in het gebied aanzienlijk toe.

De inrichting van deze gronden sluit aan bij de uitkomsten van de gebiedsanalyse. Daarbij wordt gebruikgemaakt van de aanwezige nat-drooggradiënt in het terrein, waarbij in de lagergelegen delen ruimte ontstaat voor natte of vochtige graslandvegetaties en op de iets hogere delen ontwikkeling mogelijk is richting kruiden- en faunairijk grasland, struweel en bosranden. Hiermee ontstaat een geleidelijke overgang tussen het agrarische landschap rond de Kluttershoek en de aangrenzende bos- en natuurgebieden van het Natuur Netwerk Brabant.

Naast de ontwikkeling van nieuwe natuur wordt ook het woonerf landschappelijk ingepast. Op de hogere gronden rondom het erf wordt circa 4.500 m² ingericht met landschappelijke beplanting en groene structuren die aansluiten op het karakter van het ontginningslandschap en de aanwezige bosranden in de omgeving. Deze inrichting draagt bij aan een betere landschappelijke overgang tussen het erf, het agrarische landschap en de aangrenzende natuur.

De landschappelijke inpassing van het erf maakt onderdeel uit van de totale kwaliteitsverbetering van het gebied en sluit inhoudelijk aan op de uitkomsten van de gebiedsanalyse. Deze inrichting wordt echter niet in zijn geheel meegenomen in de formele kwaliteitsberekening die wordt opgesteld in het kader van de provinciale regeling voor kwaliteitsverbetering van het landschap.

Met de realisatie van circa 1,45 hectare nieuwe natuur, gecombineerd met de landschappelijke inpassing van het woonerf, wordt een substantiële bijdrage geleverd aan het versterken van de landschappelijke en ecologische kwaliteit van het gebied. Hiermee wordt invulling gegeven aan het uitgangspunt van artikel 5.11 van de Omgevingsverordening Noord-Brabant dat ruimtelijke ontwikkelingen in het landelijk gebied gepaard moeten gaan met een fysieke verbetering van de kwaliteit van het landschap.

3.2 Gemeentelijk beleid

Ontwikkelperspectief Buitengebied Cranendonck

De gemeente Cranendonck heeft met het Ontwikkelperspectief Buitengebied Cranendonck een richtinggevend kader vastgesteld voor ontwikkelingen in het buitengebied. Dit document beschrijft de ambities, opgaven en kansen voor het buitengebied en vormt een afwegingskader voor nieuwe initiatieven. Het perspectief biedt ruimte voor maatwerk en stimuleert initiatieven die bijdragen aan een duurzaam, aantrekkelijk en vitaal buitengebied.

Binnen dit beleidskader wordt nadrukkelijk ingezet op:

- het versterken van natuur, landschap en waterstructuren;
- het verbeteren van de ruimtelijke kwaliteit van het buitengebied;
- het stimuleren van natuurontwikkeling en landschappelijke versterking bij nieuwe initiatieven;
- het realiseren van zorgvuldige landschappelijke inpassing van ontwikkelingen.

Nieuwe ontwikkelingen worden beoordeeld op hun bijdrage aan de omgevingskwaliteit, waarbij onder andere gekeken wordt naar landschappelijke inpassing, natuurontwikkeling en versterking van het karakter van het landschap.

De voorgenomen ontwikkeling past binnen de uitgangspunten van het Ontwikkelperspectief Buitengebied Cranendonck. Met de inrichting van circa 1,4 hectare nieuwe natuur wordt een directe bijdrage geleverd aan de versterking van natuur en landschap in het buitengebied. Daarnaast wordt het woonerf landschappelijk ingepast met circa 4.500 m² aan landschappelijke beplanting en groene structuren.

De inrichting sluit aan bij de kenmerken van het ontginningslandschap en bij de natuurstructuren in de omgeving. Hiermee wordt bijgedragen aan een versterking van de landschappelijke overgang tussen het agrarische cultuurlandschap en de bos- en natuurgebieden ten noorden van het plangebied.

Structuurvisie Cranendonck 2024

In de Structuurvisie Cranendonck 2024 (visie "Landelijke Klasse!") beschrijft de gemeente de ruimtelijke ontwikkelingsrichting van de gemeente. De visie richt zich onder meer op het behouden en versterken van de ruimtelijke kwaliteit van het buitengebied, waarbij natuur, landschap en recreatie belangrijke dragers vormen van de identiteit van Cranendonck.

Binnen de structuurvisie wordt ingezet op:

- het behouden en versterken van landschappelijke kwaliteiten;
- het stimuleren van duurzame ontwikkeling van het buitengebied;
- het versterken van de relatie tussen natuur, landschap en recreatie.

De voorgenomen ontwikkeling draagt bij aan de ambities uit de structuurvisie. Door voormalige agrarische gronden om te vormen naar natuur en het woonerf landschappelijk in te passen, wordt de ruimtelijke kwaliteit van het buitengebied versterkt. Daarnaast draagt de ontwikkeling bij aan een betere aansluiting tussen het agrarische landschap en de omliggende natuurgebieden van het Natuur Netwerk Brabant.

De ontwikkeling sluit daarmee aan bij de gemeentelijke ambitie om het buitengebied te ontwikkelen tot een aantrekkelijk landschap waarin natuur, recreatie en landschap elkaar versterken.

3.3 Conclusie

Uit de voorgaande beleidsanalyse blijkt dat de voorgenomen ontwikkeling aansluit bij zowel het provinciale als het gemeentelijke beleid voor het buitengebied.

Op provinciaal niveau wordt met de ontwikkeling invulling gegeven aan artikel 5.11 van de Omgevingsverordening Noord-Brabant, waarin is bepaald dat ruimtelijke ontwikkelingen in het landelijk gebied gepaard moeten gaan met een fysieke verbetering van de landschappelijke kwaliteit. Met de realisatie van circa 1,4 hectare nieuwe natuur wordt een substantiële bijdrage geleverd aan de versterking van natuur, landschap en biodiversiteit in de omgeving.

Ook op gemeentelijk niveau sluit de ontwikkeling aan bij de beleidsdoelen voor het buitengebied. Zowel in het Ontwikkelperspectief Buitengebied Cranendonck als in de Structuurvisie Cranendonck wordt ingezet op het versterken van natuur, landschap en ruimtelijke kwaliteit. De inrichting van nieuwe natuurgronden, gecombineerd met de landschappelijke inpassing van het woonerf, draagt bij aan een versterking van de landschappelijke overgang tussen het agrarische cultuurlandschap en de aangrenzende natuurgebieden.

Daarmee kan worden geconcludeerd dat de voorgenomen ontwikkeling past binnen de beleidskaders van zowel de provincie als de gemeente en bijdraagt aan de beoogde kwaliteitsverbetering van het landschap.

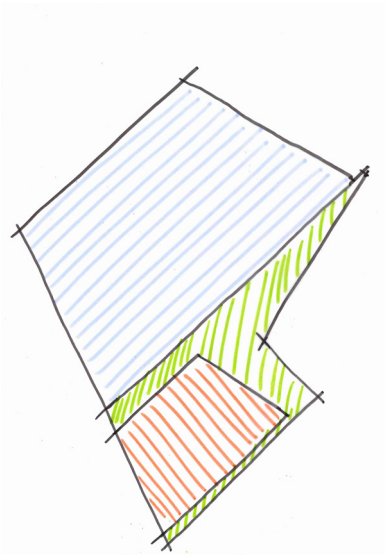

4. Conceptvorming

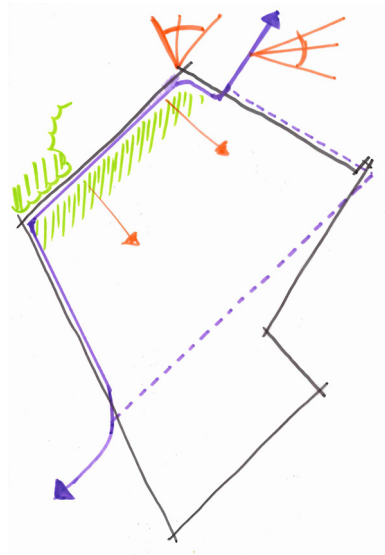
4.1 Ontwerputgangspunten

- Benutten van de nat-drooggradiënt in het terrein als basis voor de inrichting;
- Situeren van natuurontwikkeling op de lagergelegen gronden ten noordwesten van het plangebied;
- Realiseren van een overgang van natte naar drogere vegetaties;
- Aansluiten op de natuurstructuren van het Natuur Netwerk Brabant;
- Landschappelijk inpassen van het woonerf met passende erfbeplanting op de hogere gronden;
- Herintroduceren van landschappelijke lijnen en historische perceelsstructuur;
- Verleggen van het wandelpad naar de rand van het plangebied; herstel van oude route en betere aansluiting op het natuurgebied;
- Toepassen van extensief beheer en verschraling op voormalige landbouwgronden.

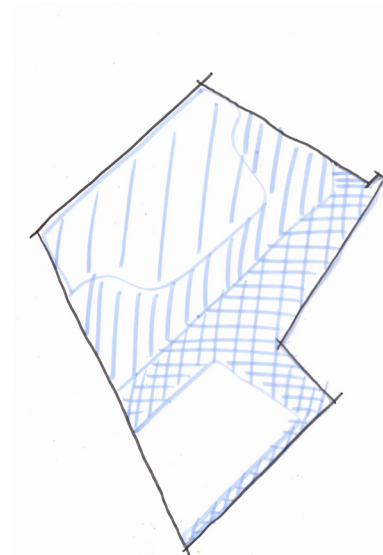
4.2 Planprincipes

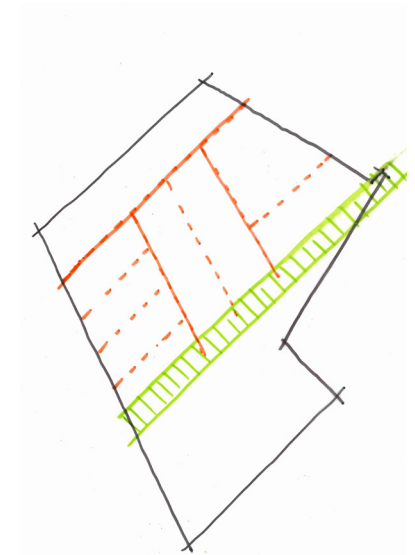
Functionele zonering

Wandelpad als natuurpoort

Ecologisch gradiëntlandschap

Landschappelijke lijnen

5. Inrichtingsplan

Het inrichtingsplan geeft een integrale uitwerking van de voorgenomen ontwikkeling, gebaseerd op de uitgevoerde gebiedsanalyse en de daaruit afgeleide ontwerpuitgangspunten. De inrichting is gericht op het versterken van de landschappelijke en ecologische kwaliteit van het plangebied, waarbij het woonerf, de landschappelijke inpassing en de natuurontwikkeling in onderlinge samenhang zijn ontworpen.

Uitgangspunt vormt het benutten van de aanwezige nat-drooggradiënt en de overgang tussen het agrarische cultuurlandschap en de aangrenzende natuurgebieden. Door hierop aan te sluiten ontstaat een logisch opgebouwd

landschap met een geleidelijke overgang van natte naar drogere vegetaties, passend bij de bodem- en watercondities.

Het verleggen van het wandelpad draagt bij aan een betere landschappelijke inpassing en versterkt de recreatieve relatie met het natuurgebied. Tegelijkertijd worden landschappelijke structuren, zoals lijnvormige beplanting en historische perceelsindelingen, opnieuw herkenbaar gemaakt.

Het inrichtingsplan resulteert in een duurzaam en samenhangend landschap, waarin natuurontwikkeling, recreatie en wonen op zorgvuldige wijze zijn geïntegreerd.

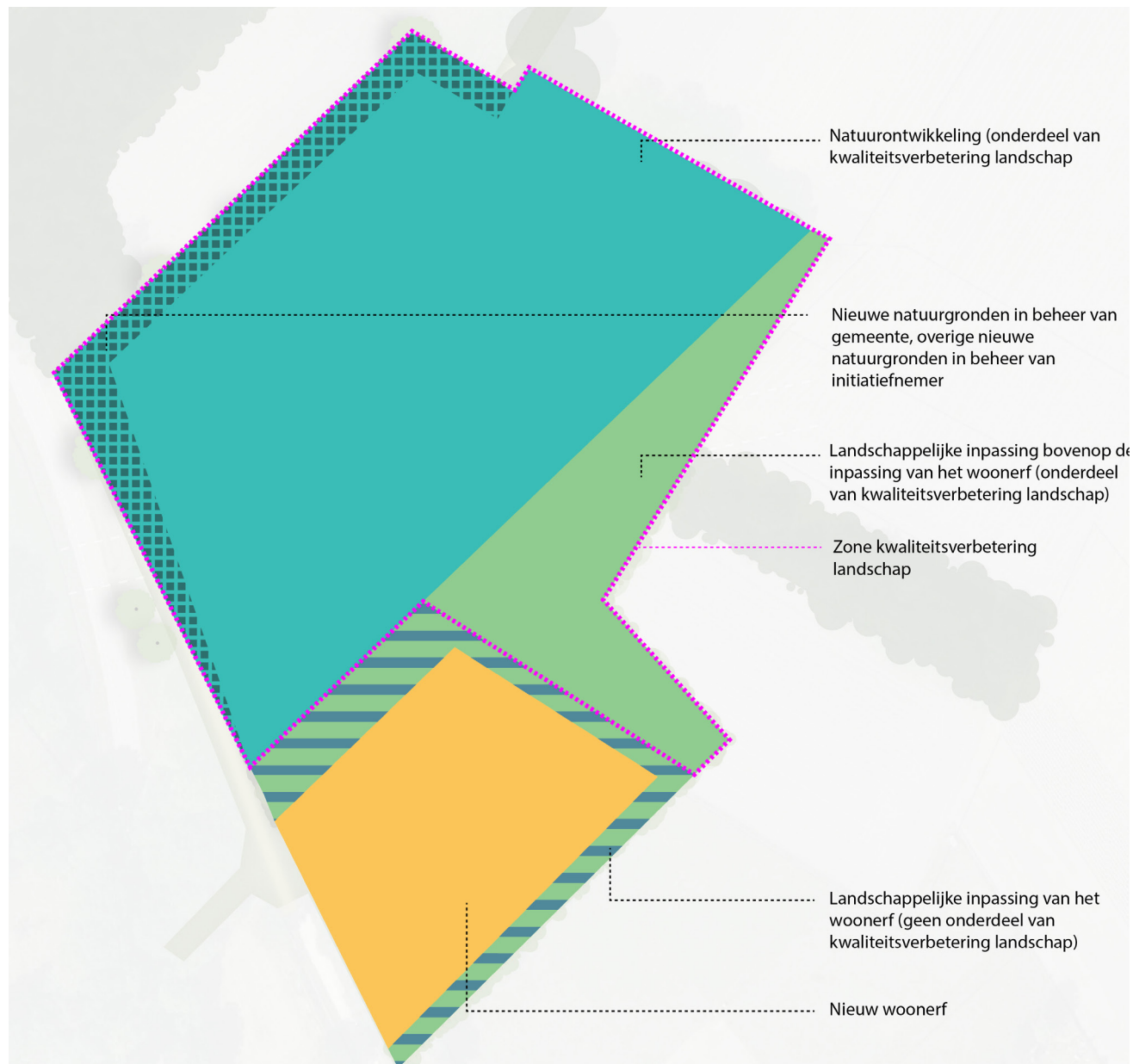

5.1 Zonering

Het plangebied is opgedeeld in verschillende functionele zones. Het woonerf wordt aan de randen voorzien van een passende landschappelijke inpassing, die noodzakelijk is voor een goede inpassing in het landschap en geen onderdeel vormt van de kwaliteitsverbetering van het landschap.

Aansluitend hierop wordt een zone ingericht als overgangs- en verbindingsgebied tussen het woonerf en de nieuwe natuurgronden. Deze zone draagt bij aan de landschappelijke en ecologische samenhang en wordt wel meegenomen als onderdeel van de kwaliteitsverbetering van het landschap.

De grootste zone bestaat uit de nieuwe natuurgronden, waar natuurontwikkeling plaatsvindt. In dit kader wordt, door middel van een grondruil met de gemeente, het bestaande wandelpad verlegd naar de zuid- en westzijde van het plangebied. Het pad wordt aangelegd door de initiatiefnemer en vervolgens beheerd door de gemeente.

5.2 Natuurinrichting en beheertypen

De inrichting van de nieuwe natuurgronden is gebaseerd op de uitkomsten van de gebiedsanalyse, waarbij met name de aanwezige grondwaterstanden, bodemopbouw en lokale laagten richtinggevend zijn. Binnen het plangebied wordt aangesloten op de bestaande hydrologische situatie, zonder grootschalige ingrepen in het maaiveld.

In de lageregelegen delen ten noordwesten van het plangebied, waar sprake is van relatief hoge grondwaterstanden en periodieke vernatting, wordt ingezet op de ontwikkeling van Vochtig hooiland (N10.02). Binnen deze zone wordt het maaiveld plaatselijk verlaagd om water langer vast te houden en de natte omstandigheden te versterken. Het vrijkomende materiaal wordt benut voor het lokaal ophogen van het verlegde wandelpad.

Op de overige delen van de natuurgronden wordt ingezet op kruiden- en faunarijck grasland (N12.02). Deze gronden liggen grotendeels op vergelijkbare hoogten, maar kennen verschillen in vochtcondities. Door extensief beheer ontstaat hier een mozaïek van graslandtypen dat aansluit op de bodem- en watercondities ter plaatse.

Langs de randen van het plangebied wordt de bestaande bossing langs het huidige wandelpad doorgetrokken richting de Kluttershoek. Deze structuur wordt versterkt en duurzaam beheerd als bossing (L01.16). Hiermee wordt een duidelijke landschappelijke lijn toegevoegd die aansluit op het ontginningslandschap en de overgang vormt tussen het woonerf, de natuurgronden en het omliggende landschap.

De inrichting van de natuurgronden is zodanig opgezet dat een samenhangend geheel ontstaat van natte en drogere vegetaties, passend bij de lokale omstandigheden en de omliggende natuurstructuren.

De aanleg en het beheer van de natuurgronden vinden plaats conform de richtlijnen en aanbevelingen van BIJ12. Hierbij wordt ingezet op extensief beheer, waaronder maaibeheer en verschraling, zodat de voedselrijke uitgangssituatie geleidelijk wordt teruggebracht en de ontwikkeling richting soortenrijke vegetaties wordt gestimuleerd. Op deze wijze kan op termijn een natuurkwaliteit worden bereikt die aansluit bij de doelstellingen van het Natuur Netwerk Brabant.

5.3 Landschappelijke inrichtingsmaatregelen

A. Mengsel vochtig hooiland

Dit mengsel wordt toegepast in de lager gelegen, nattere delen van het plangebied met hoge grondwaterstanden. Het betreft een kruidenrijk zaaimengsel dat is afgestemd op vochtige omstandigheden en extensief beheer. Hiermee wordt ingezet op de ontwikkeling van soortenrijk vochtig hooiland (N10.02). Dit draagt bij aan biodiversiteit, waterberging en versterkt de ecologische samenhang met omliggende natuur.

B. Mengsel kruiden- en faunarijke grasland

Dit mengsel wordt toegepast op de overige natuurgronden met variërende vochtcondities. Het bestaat uit een extensief beheerd graslandmengsel passend bij de voedselrijke uitgangssituatie. Deze zones vormen een soortenrijke overgang (N12.02) binnen het plangebied en bieden leefgebied voor diverse soorten. Tegelijkertijd blijft de landschappelijke openheid behouden.

C. Bosplantsoen

Bosplantsoen wordt toegepast langs randen en overgangen en bestaat uit inheemse boom- en struiksoorten. Hiermee ontstaat een gesloten en structuurrijke vegetatie die zorgt voor een zachte overgang naar het bosgebied en bijdraagt aan de ecologische verbinding.

Figuur 18. Referentie Boomgaard op kruidenrijk grasland

Figuur 19. Referentie Struwelen op open grasland

Figuur 20. Referentie Vochtig hooiland

D. Struweel

Struweel wordt toegepast in groepen of als losse elementen binnen het plangebied. Ze zorgen voor variatie en beschutting in het landschap en versterken de overgang tussen erf, grasland en natuur.

E. Solitaire bomen

Solitaire bomen worden verspreid toegepast, met name rondom het woonerf en op hogere delen. Ze functioneren als ruimtelijke accenten en versterken de herkenbaarheid en kwaliteit van het landschap.

F. Bomen in boomgaardstructuur

Deze worden toegepast nabij het woonerf in een losse, regelmatige structuur. Deze opzet versterkt de erfidenteit en draagt bij aan zowel de landschappelijke uitstraling als de biodiversiteit.

G. Versterken bestaande houtwalstructuur

De bestaande houtwal wordt zo nodig aangevuld en is 90% bladdicht. Hiermee blijft een historische lijnstructuur behouden, die zowel landschappelijk als ecologisch van betekenis is.

H. Knip- en scheerhaag

Aan de ontsluitingszijde en rond de noordpunt wordt langs het wandelpad een lage tweerijige knip- en scheerhaag toegepast. Deze zorgt voor een natuurlijke overgang tussen de infrastructuur en het natuurgebied.

5.4 Beplantingssortiment

A Mengsel vochtig hooiland (Zaadmengsel indicatief)									
	2193 m ²	100 %	Vochtig hooiland zaadmengsel		soortenrijk 20-30 soorten	150 g per 1,00 are	3,3 kg		
			o.a. Juncus acutiflorus	Veldrus					
			o.a. Rhinanthus major	Grote Ratelaar					
			o.a. Lychnis flos-cuculi	Echte koekoeksbloem					
			o.a. Jacobaea aquatica	Waterkruiskruid					
			o.a. Lotus pedunculatus	Moerasrolklaver					
B Mengsel kruiden- en faunairijk grasland (Zaadmengsel indicatief)									
	9079 m ²	100 %	Kruiden- en faunairijk zaadmengsel		soortenrijk 20-40 soorten	150 g per 1,00 are	13,6 kg		
			o.a. Festuca rubra	Rood zwenkgras					
			o.a. Agrostis capillaris	Gewoon struisgras					
			o.a. Leucanthemum vulgare	Margriet					
			o.a. Centaurea jacea	Knoopkruid					
			o.a. Daucus carota	Wilde peen					
			o.a. Lotus corniculatus	Rolklaver					
C Bosplantsoen (40% bomen en 60% struiken, waarvan 572m² geen onderdeel is van de kwaliteitsverbetering)									
	3250 m ²	9 %	Quercus robur	Zomereik	driehoeksverband (1,5*1,5 m)	1 stk per 2,25 m ²	130	60-100	
		9 %	Betula pendula	Ruwe berk	driehoeksverband (1,5*1,5 m)	1 stk per 2,25 m ²	130	60-100	
		9 %	Betula pubescens	Zachte berk	driehoeksverband (1,5*1,5 m)	1 stk per 2,25 m ²	130	60-100	
		9 %	Pinus sylvestris	Grove den	driehoeksverband (1,5*1,5 m)	1 stk per 2,25 m ²	130	60-100	
		9 %	Sorbus aucuparia	Lijsterbes	driehoeksverband (1,5*1,5 m)	1 stk per 2,25 m ²	130	60-100	
		9 %	Ilex aquifolium	Hulst	driehoeksverband (1,5*1,5 m)	1 stk per 2,25 m ²	130	60-100	
		9 %	Corylus avellana	Hazelaar	driehoeksverband (1,5*1,5 m)	1 stk per 2,25 m ²	130	60-100	
		9 %	Prunus spinosa	Sleedorn	driehoeksverband (1,5*1,5 m)	1 stk per 2,25 m ²	130	60-100	
		9 %	Rosa canina	Hondsroos	driehoeksverband (1,5*1,5 m)	1 stk per 2,25 m ²	130	60-100	
		9 %	Viburnum opulus	Gelderse roos	driehoeksverband (1,5*1,5 m)	1 stk per 2,25 m ²	130	60-100	
		9 %	Taxus baccata*	Taxus	driehoeksverband (1,5*1,5 m)	1 stk per 2,25 m ³	130	60-101	
D Struiken (5 tot 8 soorten gemengd)									
	840 m ²	20 %	Crataegus monogyna	Meidoorn	driehoeksverband (1*1 m)	1 stk per 1,00 m ²	168	60-80	
		20 %	Prunus spinosa	Sleedorn	driehoeksverband (1*1 m)	1 stk per 1,00 m ²	168	60-80	
		10 %	Rosa canina	Hondsroos	driehoeksverband (1*1 m)	1 stk per 1,00 m ²	84	60-80	
		10 %	Rosa rubiginosa	Egelantier	driehoeksverband (1*1 m)	1 stk per 1,00 m ²	84	60-80	
		10 %	Viburnum opulus	Gelderse roos	driehoeksverband (1*1 m)	1 stk per 1,00 m ²	84	60-80	
		10 %	Euonymus europaeus	Kardinaalsmuts	driehoeksverband (1*1 m)	1 stk per 1,00 m ²	84	60-80	
		10 %	Corylus avellana	Hazelaar	driehoeksverband (1*1 m)	1 stk per 1,00 m ²	84	60-80	
		10 %	Ilex aquifolium	Hulst	driehoeksverband (1*1 m)	1 stk per 1,00 m ²	84	60-80	
E									
Qr			Quercus robur	Zomereik	solitair of onderdeel van groep	zie tekening	3	16-18	
Tc			Tilia cordata	Winterlinde	solitair of onderdeel van groep	zie tekening	3	16-18	
Ag			Alnus glutinosa	Zwarte els	solitair of onderdeel van groep	zie tekening	2	16-18	
Bp			Betula pendula	Ruwe berk	solitair of onderdeel van groep	zie tekening	2	16-18	
Bpu			Betula pubescens	Zachte berk	solitair of onderdeel van groep	zie tekening	2	16-18	
Ap			Acer pseudoplatanus	Gewone esdoorn	solitair of onderdeel van groep	zie tekening	2	16-18	
Pc			Populus x canescens	Grauwe abeel	solitair of onderdeel van groep	zie tekening	1	16-18	
F Bomen in boomgaardstructuur									
			Diverse hoogstam fruitbomen		los raster 8-10 m o. a.	zie tekening	10	12-14	
G Bestaande houtwal versterken en aanvullen (geen onderdeel van de kwaliteitsverbetering)									
	552 m ²	10 %	Quercus robur	Zomereik	driehoeksverband (1,5*1,5 m)	1 stk per 5,00 m ²	11	60-100	
		10 %	Betula pendula	Ruwe berk	driehoeksverband (1,5*1,5 m)	1 stk per 5,00 m ²	11	60-100	
		10 %	Corylus avellana	Hazelaar	driehoeksverband (1,5*1,5 m)	1 stk per 5,00 m ²	11	60-100	
		10 %	Crataegus monogyna	Meidoorn	driehoeksverband (1,5*1,5 m)	1 stk per 5,00 m ²	11	60-100	
		10 %	Prunus spinosa	Sleedorn	driehoeksverband (1,5*1,5 m)	1 stk per 5,00 m ²	11	60-100	
		10 %	Frangula alnus	Sporkehout	driehoeksverband (1,5*1,5 m)	1 stk per 5,00 m ²	11	60-100	
		10 %	Viburnum opulus	Gelderse roos	driehoeksverband (1,5*1,5 m)	1 stk per 5,00 m ²	11	60-100	
		10 %	Ilex aquifolium	Hulst	driehoeksverband (1,5*1,5 m)	1 stk per 5,00 m ³	11	60-100	
		10 %	Taxus baccata	Taxus	driehoeksverband (1,5*1,5 m)	1 stk per 5,00 m ⁴	11	60-100	
		10 %	Sorbus aucuparia	Lijsterbes	driehoeksverband (1,5*1,5 m)	1 stk per 5,00 m ²	11	60-100	
H Knip- en scheerhaag (waarvan 13 m1 geen onderdeel is van de kwaliteitsverbetering)									
	142 m1	60 %	Crataegus monogyna	Meidoorn	dubbele rij, driehoeksverband	7 stk per 1,00 m1	596	60-100	
		15 %	Carpinus betulus	Haagbeuk	dubbele rij, driehoeksverband	7 stk per 1,00 m1	149	60-100	
		15 %	Acer campestre	Veldesdoorn	dubbele rij, driehoeksverband	7 stk per 1,00 m1	149	60-100	
		10 %	Prunus spinosa	Sleedorn	dubbele rij, driehoeksverband	7 stk per 1,00 m1	99	60-100	
* alleen toepassen op gronden als onderdeel van de goede landschappelijke inpassing en niet op natuurgegronden									

5.5 Aanleg en beheer

A. Vochtig hooiland

Aanleg vindt plaats door inzaai op bestaande bodem, met plaatselijk kleine laagten voor waterberging. Grondbewerking blijft beperkt. Beheer is gericht op verschraling en behoud van natte condities. Maaïen vindt 1× per jaar plaats (aug/sept), met afvoer van maaisel. In de eerste jaren kan 2× per jaar maaïen nodig zijn. Spontane opkomst van bomen en struiken wordt 1× per 2–3 jaar verwijderd. Betreding en berijding worden beperkt. Het beheer is extensief en gericht op voedselarm en vochtig grasland.

B. Kruiden- en faunarijk grasland

Aanleg door inzaai met kruidenrijk mengsel, zonder intensieve grondbewerking. Beheer bestaat uit maaïen en afvoeren 1–2× per jaar. Op termijn kan dit terug naar 1× per jaar. Gefaseerd maaïen (delen laten staan) verhoogt de biodiversiteit. Spontane opkomst van houtige gewassen wordt 1× per 2–3 jaar verwijderd. Het beheer is extensief en gericht op soortenrijk en open grasland.

C. Bosplantsoen

Aanleg door gemengde aanplant van bomen en struiken in een gelaagde structuur. In de eerste 3 jaar vindt controle plaats op inboet en aanslaan (1× per jaar). Daarna wordt beheer beperkt. Dunning of lichte ingreep vindt plaats 1× per 5–10 jaar, gericht op structuurontwikkeling. Het beheer is extensief en gericht op natuurlijke ontwikkeling en aansluiting op omliggende natuur.

D. Struweel

Aanleg in groepen of lijnen, passend in het landschap. In de eerste jaren controle op aanslaan (1× per jaar). Daarna extensief beheer. Terugzetten of uitdunnen vindt plaats 1× per 5–7 jaar, gefaseerd uitgevoerd. Beheer draagt bij aan variatie en sluit aan bij extensief graslandbeheer.

E. Solitaire bomen

Aanleg als losse bomen met boombescherming. Begeleidingssnoei alleen in beginfase (1–2× in eerste 5 jaar). Daarna geen structureel onderhoud. Controle op veiligheid en vitaliteit 1× per 3–5 jaar. Beheer is minimaal en gericht op duurzame groei.

F. Bomen in boomgaardstructuur

Aanleg in losse, open structuur. Lichte vormsnoei in beginfase (1× per 2–3 jaar), daarna zeer beperkt onderhoud. Geen bemesting of intensief gebruik. Graslandbeheer blijft leidend. Beheer is extensief en gericht op behoud van open karakter.

G. Versterken houtwalstructuur

Aanleg door aanvullen bestaande houtwal. Beheer bestaat uit gefaseerd afzetten of dunnen 1× per 8–12 jaar. Opslag en ongewenste soorten worden waar nodig verwijderd. Beheer gericht op behoud van gelaagde structuur en ecologische waarde.

H. Knip- en scheerhaag

Aanleg in dubbele rij met inheemse soorten. Knippen vindt plaats 1× per jaar (eventueel 2× bij strakke vorm). Lage onderhoudsfrequentie mogelijk bij iets informeler beeld. Inboet in beginfase (1× per jaar eerste 2 jaar). Beheer zorgt voor duidelijke begrenzing en bescherming van natuurzones.

Het beheer is in alle gevallen gericht op extensief gebruik, lage onderhoudsfrequentie en natuurlijke ontwikkeling, conform de uitgangspunten van BIJ12.

5.6 Kwaliteitsberekening

Berekening tegenprestatie kwaliteitsberekening

Huidige situatie bestemming	oppervlakte	bestemmingswaarden per m 2	totaal
Wonen 0-1000 m2	1000	250	250000
Wonen 1000-2000 m2	592	50	29600
Agrarisch	21656	7	151592
Totaal	22742		€ 431.192,00

Beoogde situatie bestemming	oppervlakte	bestemmingswaarden per m 2	totaal
Wonen 0-1000 m2	1000	250	250000
Wonen 1000-2000 m2	1000	50	50000
Wonen (meer dan 2000 m2)	2082	30	62460
Groen - Landschappelijke inpassing	4144	1	4144
Natuur	14516	1	14516
Totaal	22742		€ 366.604,00

Benodigde kwaliteitsbijdrage landschap

Bestemmingswijziging (Waarde beoogde situatie - Waarde huidige situatie)	€ -64.588,00
--	---------------------

Het vergroten van de woonbestemming wordt in voldoende mate door de afwaardering van de agrarische gronden gecompenseerd en er is geen verdere kwaliteitsbijdrage nodig op basis van de bestemmingswijziging!

Compensatiewaarde Aanplant en beheer Natuurgronden en landschappelijke inpassing boven op de verplichte goede landschappelijke inpassing Kluttershoek 7, Soerendonk

Element	Aantal	opp in m2 vergoeding per eenheid		totale vergoeding aanleg		Beheersbijdrage per eenheid		jaarlijkse vergoeding onderhoud	totale vergoeding onderhoud 6 jaar	Compensatievergoeding
Kruiden- en faunairijk grasland	ha	0,91	9079 €	1.626,24	€ 1.479,88	€ 642,90	per ha jaarlijks	€ 585,04	€ 3.510,23	€ 4.990,11
Vochtig hooiland	ha	0,22	2193 €	1.626,24	€ 357,77	€ 642,90	per ha jaarlijks	€ 141,44	€ 848,63	€ 1.206,40
Bosplantsoen	stk	1190	2678 €	2,97	€ 3.534,30	€ 22.028,88	per ha cyclisch	€ 5.899,33	€ 5.899,33	€ 9.433,63
Struiken	stk	840	840 €	2,97	€ 2.494,80	€ 15.712,78	per ha cyclisch	€ 1.319,87	€ 1.319,87	€ 3.814,67
Landschapsboom	stk	25	€	114,29	€ 2.857,25	€ 37,92	per stk jaarlijks	€ 948,00	€ 5.688,00	€ 8.545,25
Gemengde haag (buiten bestemmingsvlak)	stk	903	129 €	2,97	€ 2.681,91	€ 5,11	per m jaarlijks	€ 659,19	€ 3.955,14	€ 6.637,05
Wandelpad	m	250	250 €	-	€ -	€ -	per m jaarlijks	€ -	€ -	€ -
Totaal									€ 34.627,12	

Investering landschappelijke kwaliteit (Waardeverlies + Compensatiewaarde aanplant en beheer) **€ 99.215,12**

www.pouderoyentonnaer.nl

